

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007

ze dne 13. listopadu 2007

o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech ("doručování písemností") a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1348/2000

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 61 písm. c) a čl. 67 odst. 5 druhou odrážku této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru [1],

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy [2],

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Unie si stanovila cíl podporovat a rozvíjet prostor svobody, bezpečnosti a práva, ve kterém je zajištěn volný pohyb osob. K postupnému vytvoření takového prostoru musí Společenství mimo jiné přijmout opatření týkající se soudní spolupráce v občanských věcech, která jsou nezbytná pro řádné fungování vnitřního trhu.

(2) Řádné fungování vnitřního trhu vyžaduje zdokonalení a urychlení zasílání soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech.

(3) Rada vypracovala na základě aktu ze dne 26. května 1997 [3] Úmluvu o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech a doporučila ji členským státům k přijetí v souladu s jejich ústavními pravidly. Tato úmluva nevstoupila v platnost. Měla by být však zajištěna návaznost na výsledky jednání o uzavření úmluvy.

(4) Dne 29. května 2000 přijala Rada nařízení (ES) č. 1348/2000 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech [4]. Podstatný obsah uvedeného nařízení vychází z uvedené úmluvy.

(5) Dne 1. října 2004 přijala Komise zprávu o uplatňování nařízení Rady (ES) č. 1348/2000. Tato zpráva uvádí, že od svého vstupu v platnost v roce 2001 se uplatňování nařízení (ES) č. 1348/2000 obecně zlepšilo a urychlilo předávání a doručování písemností mezi členskými státy, ale že provádění určitých ustanovení nicméně není plně uspokojivé.

(6) Účinnost a rychlost soudního řízení v občanských věcech vyžaduje, aby zasílání soudních a mimosoudních písemností mezi místními subjekty určenými členskými státy probíhalo přímo a rychle. Členské státy však mohou vyjádřit svůj záměr určit pouze jeden odesílající nebo přijímající subjekt, nebo subjekt, který bude obě funkce vykonávat, a to na dobu pěti let. Toto určení však může být každých pět let obnovováno.

(7) Rychlost zasílání vyžaduje použití veškerých vhodných prostředků, které zajistí, že budou dodrženy určité podmínky týkající se čitelnosti a spolehlivosti přijaté písemnosti. Bezpečnost zasílání vyžaduje, aby byl k doručované písemnosti přiložen jednotný formulář vyplněný v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků místa doručení nebo v jiném jazyce, který dožádaný členský stát označí za přijatelný.

(8) Toto nařízení by se nemělo vztahovat na doručení písemnosti zplnomocněnému zástupci strany v členském státě, kde se koná řízení, a to bez ohledu na místo bydliště této strany.

(9) Doručení písemnosti by se mělo provést co nejdříve, nejpozději však do jednoho měsíce od data, kdy ji obdržel přijímající subjekt.

(10) K zajištění účinnosti tohoto nařízení by měla být možnost odmítnout doručení písemnosti omezena na výjimečné situace.

(11) K usnadnění předávání a doručování písemností mezi členskými státy by měly být používány jednotné formuláře, které jsou uvedeny v přílohách tohoto nařízení.

(12) Přijímající subjekt by měl adresáta pomocí jednotného formuláře písemně vyrozumět o tom, že může odmítnout přijetí doručované písemnosti v okamžiku jejího doručení, nebo že může zaslat písemnost přijímajícímu subjektu zpět do jednoho týdne od doručení, pokud není v jazyce, kterému rozumí, nebo v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků místa doručení. Toto pravidlo by se mělo vztahovat i na následné doručení, jakmile adresát využil svého práva na odmítnutí. Tato pravidla pro odmítnutí by se měla vztahovat i na doručení prostřednictvím diplomatických nebo konzulárních zástupců, poštovních služeb a na přímé doručení. Mělo by být stanoveno, že opravné doručení odmítnutého dokumentu lze provést tak, že se adresátovi doručí překlad písemnosti.

(13) Rychlost zasílání vyžaduje, aby po obdržení písemnosti následovalo bezodkladně její doručení. Pokud k doručení nedojde do jednoho měsíce, uvědomí o tom přijímající subjekt odesílající subjekt. Uplynutí této lhůty by nemělo mít za následek vrácení žádosti odesílajícímu subjektu, pokud je zřejmé, že je doručení proveditelné v přiměřené lhůtě.

(14) Přijímací subjekt by měl i nadále provádět všechny kroky nezbytné k doručení písemnosti rovněž v případech, kdy písemnost nebylo možné doručit ve lhůtě jednoho měsíce, například proto, že se žalovaná strana zdržovala mimo místo bydliště z důvodu dovolené nebo nebyla z pracovních důvodů přítomna na svém pracovišti. Aby se však navíc předešlo tomu, že by přijímací subjekt měl časově neomezenou povinnost podnikat kroky k doručení písemnosti, odesílající subjekt by měl být schopen uvést v jednotném formuláři lhůtu, po jejímž uplynutí se již doručení nevyžaduje.

(15) Vzhledem k odlišnostem procesních pravidel v členských státech se v jednotlivých členských státech rovněž liší datum rozhodné pro doručení zásilky. S ohledem na tuto situaci a na obtíže, které z ní mohou vyplynout, by mělo toto nařízení stanovit systém, v jehož rámci jsou pro datum doručení určující právní předpisy přijímajícího členského státu. Má-li však být podle právních předpisů členského státu písemnost doručena v určité lhůtě, mělo by být datum, které je třeba vzít s ohledem na žadatele v úvahu, stanoveno právními předpisy tohoto členského státu. Tento systém dvou dat se vyskytuje pouze v omezeném počtu členských států. Členské státy, které uplatňují tento systém, by to měly sdělit Komisi, jež tuto informaci zveřejní v Úředním věstníku Evropské unie a zpřístupní ji prostřednictvím Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci vytvořené rozhodnutím Rady 2001/470/ES [5].

(16) Za účelem usnadnění přístupu k soudu by měly náklady vzniklé v souvislosti s činností soudního úředníka nebo na příslušnou osobu podle právních předpisů přijímacího členského státu odpovídat jedinému pevnému poplatku, který daný členský stát stanoví předem a který dodržuje zásadu proporcionality a nediskriminace. Požadavkem jediného pevného poplatku by neměla být dotčena možnost členských států stanovit různé poplatky za různé druhy doručení, pokud dodrží uvedené zásady.

(17) Každý členský stát by měl mít možnost doručovat písemnosti osobám s bydlištěm v jiném členském státě přímo prostřednictvím poštovních služeb, a to doporučeným dopisem s potvrzením o přijetí nebo rovnocenným dokladem.

(18) Každá osoba zúčastněná na soudním řízení by měla mít možnost doručit písemnosti přímo prostřednictvím soudních úředníků, úředníků nebo jiných příslušných osob přijímajícího členského státu, umožňují-li takovéto přímé doručení právní předpisy daného členského státu.

(19) Komise by měla vypracovat příručku obsahující informace ohledně řádného uplatňování tohoto nařízení, jež by měla být zpřístupněna prostřednictvím Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci. Komise a členské státy by měly vyvinout co největší úsilí, aby zajistily, že tyto informace jsou aktualizované a úplné, zejména pokud jde o kontaktní údaje přijímacích a odesílajících subjektů.

(20) Při počítání lhůt a termínů stanovených v tomto nařízení by se mělo použít nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 ze dne 3. června 1971, kterým se určují pravidla pro lhůty, data a termíny [6].

(21) Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi [7].

(22) Zejména je třeba zmocnit Komisi k provádění aktualizace nebo technických úprav jednotných formulářů obsažených v přílohách. Jelikož tato opatření mají obecný význam a jejich účelem je změnit, případně vypustit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, musí být přijata regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.

(23) Toto nařízení má ve vztazích mezi členskými státy přednost před ustanoveními dvoustranných nebo mnohostranných dohod nebo ujednání týkajících se stejné oblasti, které byly členskými státy uzavřeny, zejména před protokolem k Bruselské úmluvě ze dne 27. září 1968 [8] a před Haagskou úmluvou ze dne 15. listopadu 1965 [9]. Toto nařízení nebrání členským státům, aby zachovávaly nebo uzavíraly dohody nebo ujednání týkající se urychlení nebo zjednodušení zasílání písemností za předpokladu, že jsou s tímto nařízením slučitelné.

(24) Informacím zasílaným na základě tohoto nařízení by se mělo dostat přiměřené ochrany. Tyto záležitosti spadají do oblasti působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů [10], a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) [11].

(25) Do 1. června 2011 a poté každých pět let by měla Komise posoudit uplatňování tohoto nařízení a navrhnout případné nezbytné změny.

(26) Jelikož cílů tohoto nařízení nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být z důvodu rozsahu nebo účinků této akce lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku toto nařízení nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů.

(27) K zajištění lepší přístupnosti a srozumitelnosti této právní úpravy by mělo být nařízení (ES) č. 1348/2000 zrušeno a nahrazeno tímto nařízením.

(28) V souladu s článkem 3 Protokolu o postavení Spojeného království a Irsku, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, se Spojené království a Irsko účastní přijímání a používání tohoto nařízení.

(29) V souladu s články 1 a 2 protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení, a proto pro něj není závazné ani použitelné,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se použije na občanské a obchodní věci, kdy musí být soudní nebo mimosoudní písemnost zaslána z jednoho členského státu do druhého za účelem doručení v druhém členském státě. Nevztahuje se zejména na daňové, celní či správní věci ani na odpovědnost státu za jednání nebo opomenutí při výkonu státní moci ("acta iure imperii").
2. Toto nařízení se nepoužije, pokud není známa adresa osoby, jíž má být písemnost doručena.
3. Pro účely tohoto nařízení se "členským státem" rozumějí členské státy s výjimkou Dánska.

Článek 2

Odesílající a přijímající subjekty

1. Každý členský stát určí úřední osoby, orgány nebo jiné osoby (dále jen "odesílající subjekty") příslušné k zasílání soudních nebo mimosoudních písemností, které mají být doručeny v jiném členském státě.
2. Každý členský stát určí úřední osoby, orgány nebo jiné osoby (dále jen "přijímající subjekty") příslušné k přijímání soudních nebo mimosoudních písemností z jiného členského státu.
3. Členský stát může určit buď jeden odesílající subjekt a jeden přijímající subjekt, nebo jeden subjekt, který bude vykonávat obě funkce. Federativní státy, státy, ve kterých se používá více právních systémů nebo státy s autonomními územními celky mohou určit více než jeden subjekt. Toto určení platí po dobu pěti let a může být každých pět let obnovováno.
4. Každý členský stát poskytne Komisi tyto údaje:
 - a) názvy a adresy přijímajících subjektů uvedených v odstavcích 2 a 3;
 - b) jejich místní příslušnost;
 - c) způsoby přijímání písemností, které mají k dispozici, a
 - d) jazyky, které mohou být použity pro vyplnění jednotného formuláře uvedeného v příloze I.

Členské státy sdělí Komisi veškeré pozdější změny těchto údajů.

Článek 3

Ústřední orgán

Každý členský stát určí ústřední orgán pověřený

- a) poskytováním informací odesílajícím subjektům;

b) hledáním řešení veškerých obtíží, které mohou vzniknout při zasílání písemností určených k doručení;

c) předáváním žádosti o doručení příslušnému přijímajícímu subjektu, a to ve výjimečných případech a na žádost odesílajícího subjektu.

Federativní státy, státy, ve kterých se používá více právních systémů, nebo státy s autonomními územními celky mohou určit více než jeden ústřední orgán.

KAPITOLA II

SOUDNÍ PÍSEMNOTI

Oddíl 1

Zasílání a doručování soudních písemností

Článek 4

Zasílání písemností

1. Soudní písemnosti jsou zasílány přímo a nejrychlejším možným způsobem mezi subjekty určenými podle článku 2.

2. Zasílání písemností, žádostí, potvrzení, stvrzenek, osvědčení a všech dalších dokumentů mezi odesílajícími subjekty a přijímajícími subjekty se může provádět jakýmkoliv vhodným způsobem za předpokladu, že obdržená písemnost po obsahové stránce věrně odpovídá odeslané písemnosti a všechny informace v ní uvedené jsou snadno čitelné.

3. K zasílané písemnosti se přikládá žádost vyhotovená podle jednotného formuláře uvedeného v příloze I. Formulář se vyplňuje v úředním jazyce přijímajícího členského státu, nebo je-li v daném členském státě více úředních jazyků, v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků místa doručení, nebo v jiném jazyce, který dožádaný členský stát označí za jazyk, který může přijmout. Každý členský stát uvede úřední jazyk nebo jazyky orgánů Evropské unie kromě svých vlastních, které jsou pro něj přijatelné pro vyplňování formulářů.

4. Zasílané písemnosti a dokumenty nepodléhají úřednímu ověření ani jiné rovnocenné formální náležitosti.

5. Pokud si odesílající subjekt přeje, aby mu byla spolu s potvrzením uvedeným v článku 10 vrácena kopie dané písemnosti, odešle písemnost ve dvojitě vyhotovení.

Článek 5

Překlad písemností

1. Odesílající subjekt, kterému žadatel odešle písemnost k zaslání, upozorní žadatele na to, že adresát může odmítnout písemnost přijmout, pokud není vyhotovena v jednom z jazyků stanovených v článku 8.

2. Žadatel nese veškeré náklady na překlad před zasláním písemnosti, aniž je dotčeno jakékoliv případné následné rozhodnutí soudu nebo příslušného orgánu o hrazení těchto nákladů.

Článek 6

Přijem písemností přijímajícím subjektem

1. Přijímající subjekt co nejdříve po obdržení písemnosti, v každém případě do sedmi dnů od jejího obdržení, odešle nejrychlejším možným způsobem potvrzení o přijetí odesílajícímu subjektu, přičemž použije jednotný formulář uvedený v příloze I.
2. Pokud není možné vyhovět žádosti o doručení na základě zaslaných informací nebo písemností, spojí se přijímající subjekt nejrychlejším možným způsobem s odesílajícím subjektem k získání chybějících informací nebo písemností.
3. Pokud žádost o doručení zjevně spadá mimo oblast působnosti tohoto nařízení nebo pokud doručení není možné vzhledem k nesplnění formálních podmínek, jsou žádost a zaslané písemnosti po obdržení vráceny odesílajícímu subjektu spolu s oznámením o vrácení na jednotném formuláři uvedeném v příloze I.
4. Přijímající subjekt, který obdrží písemnost, k jejímuž doručení není místně příslušný, odešle písemnost spolu se žádostí příslušnému přijímajícímu subjektu ve stejném členském státě, pokud žádost splňuje podmínky stanovené v čl. 4 odst. 3, a uvědomí o tom odesílající subjekt prostřednictvím jednotného formuláře uvedeného v příloze I. Místně příslušný přijímající subjekt o obdržení písemnosti uvědomí odesílající subjekt způsobem stanoveným v odstavci 1.

Článek 7

Doručování písemností

1. Přijímající subjekt doručí písemnost sám nebo ji nechá doručit v souladu s právními předpisy přijímajícího členského státu nebo zvláštním způsobem vyžádaným odesílajícím subjektem, pokud tento způsob není neslučitelný s právními předpisy tohoto členského státu.
2. Přijímající subjekt učiní veškeré nezbytné kroky, aby byla písemnost doručena co nejrychleji, v každém případě do jednoho měsíce od jejího přijetí. Pokud není možné provést doručení do jednoho měsíce od přijetí, přijímající subjekt
 - a) o tom neprodleně uvědomí odesílající subjekt prostřednictvím potvrzení na jednotném formuláři uvedeném v příloze I, které se vystaví za podmínek uvedených v čl. 10 odst. 2, a
 - b) i nadále činí veškeré nezbytné kroky k doručení písemnosti, neurčí-li odesílací subjekt jinak, pokud lze předpokládat, že doručení je možné provést v přiměřené lhůtě.

Článek 8

Odmítnutí přijmout písemnost

1. Přijímající subjekt vyrozumí adresáta pomocí jednotného formuláře uvedeného v příloze II o tom, že může odmítnout přijetí doručované písemnosti v okamžiku jejího doručení nebo že může vrátit písemnost přijímajícímu subjektu do jednoho týdne od doručení, pokud není vyhotovena v jednom z následujících jazyků nebo k ní není připojen překlad do některého z těchto jazyků:
 - a) jazyk, kterému adresát rozumí,
nebo
 - b) úřední jazyk přijímajícího členského státu nebo v případě, že v daném členském státě je několik úředních jazyků, úřední jazyk nebo jeden z úředních jazyků místa doručení.

2. Pokud je přijímající subjekt uvědomen o tom, že adresát odmítá písemnost přijmout podle odstavce 1, neprodleně o tom uvědomí odesílající subjekt prostřednictvím potvrzení uvedeného v článku 10 a vrátí žádost a písemnosti, jejichž překlad se vyžaduje.

3. Pokud adresát odmítne přijmout písemnost podle odstavce 1, lze provést opravné doručení písemnosti tak, že se adresátovi v souladu s ustanoveními tohoto nařízení doručí dotyčná písemnost spolu s překladem do jednoho z jazyků stanovených v odstavci 1. V takovém případě je datem doručení písemnosti datum, kdy je v souladu s právními předpisy přijímajícího členského státu doručena písemnost spolu s překladem. Má-li však být podle právních předpisů členského státu písemnost doručena v určité lhůtě, je datem, které je třeba vzít ve vztahu k žadateli v úvahu, datum doručení původní písemnosti určené podle čl. 9 odst. 2.

4. Odstavce 1, 2 a 3 se použijí též na způsoby zasílání a doručování soudních písemností uvedených v oddíle 2.

5. Pro účely odstavce 1 uvědomí diplomatičtí nebo konzulární zástupci, je-li doručování prováděno v souladu s článkem 13, nebo orgány či osoby, je-li doručování prováděno v souladu s článkem 14, adresáta o tom, že může odmítnout přijetí písemnosti a že jakákoliv odmítnutá písemnost musí být zaslána uvedeným zástupcům, orgánům nebo osobám.

Článek 9

Datum doručení

1. Datum doručení písemnosti podle článku 7 je datum, ve kterém je písemnost doručena podle právních předpisů přijímajícího členského státu, aniž je tím dotčen článek 8.

2. Je-li však podle právních předpisů členského státu nutno doručit písemnost v určité lhůtě, je datum, které je třeba vzít ve vztahu k žadateli v úvahu, stanoveno právními předpisy tohoto členského státu.

3. Odstavce 1 a 2 se použijí též na způsoby zasílání a doručování soudních písemností uvedených v oddíle 2.

Článek 10

Potvrzení o doručení a kopie doručené písemnosti

1. Po provedení formálních náležitostí týkajících se doručení písemnosti se vydá potvrzení o provedení těchto formálních náležitostí podle jednotného formuláře uvedeného v příloze I a odešle se odesílajícímu subjektu; pokud byl použit čl. 4 odst. 5, připojí se k potvrzení kopie doručené písemnosti.

2. Potvrzení se vydává v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků odesílajícího členského státu nebo v jiném jazyce, který odesílající členský stát označí za jazyk pro něj přijatelný. Každý členský stát uvede úřední jazyk nebo jazyky orgánů Evropské unie jiné než své vlastní, které jsou pro něho přijatelné pro účely vyplňování formulářů.

Článek 11

Náklady na doručení

1. Doručení soudních písemností pocházejících z jiného členského státu nepodléhá platbě ani úhradě poplatků nebo nákladů na služby poskytnuté přijímajícím členským státem.

2. Žadatel však platí nebo uhradí náklady vzniklé:

a) činností soudního úředníka nebo osoby příslušné podle právních předpisů přijímajícího členského státu;

b) použitím zvláštního způsobu doručení.

Nákladům vzniklým při činnosti soudního úředníka nebo osoby příslušné podle právních předpisů přijímajícího členského státu odpovídá jediný pevný poplatek, který dotyčný členský stát stanoví předem a který dodržuje zásadu proporcionality a nediskriminace. Členské státy sdělí Komisi výši těchto pevných poplatků.

Oddíl 2

Jiné způsoby zasílání a doručování soudních písemností

Článek 12

Zasílání konzulární nebo diplomatickou cestou

Každý členský stát může za výjimečných okolností využívat konzulární nebo diplomatickou cestu k odesílání soudních písemností za účelem jejich doručení subjektům v jiném členském státě, které byly určeny podle článku 2 nebo 3.

Článek 13

Doručování diplomatickými nebo konzulárními zástupci

1. Každý členský stát může přímo a bez použití donucení doručovat soudní písemnosti osobám s bydlištěm v jiném členském státě prostřednictvím svých diplomatických nebo konzulárních zástupců.

2. Každý členský stát může podle čl. 23 odst. 1 prohlásit, že je proti takovému doručování na svém území, ledaže mají být písemnosti doručeny státnímu příslušníku odesílajícího členského státu.

Článek 14

Doručování prostřednictvím poštovních služeb

Každý členský stát může doručovat soudní písemnosti osobám s bydlištěm v jiném členském státě přímo prostřednictvím poštovních služeb, a to doporučeným dopisem s potvrzením o přijetí nebo rovnocenným dokladem.

Článek 15

Přímé doručení

Každá osoba zúčastněná na soudním řízení může nechat doručit soudní písemnosti přímo prostřednictvím soudních úředníků, úředníků nebo jiných příslušných osob přijímajícího členského státu, pokud takovéto přímé doručení povolují právní předpisy daného členského státu.

MIMOSOUDNÍ PÍSEMNOSTI

Článek 16

Zasílání

Mimosoudní písemnosti mohou být zasílány za účelem doručení v jiném členském státě v souladu s tímto nařízením.

KAPITOLA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 17

Prováděcí pravidla

Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení a která se týkají aktualizace nebo technických úprav jednotných formulářů obsažených v přílohách I a II, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 18 odst. 2.

Článek 18

Výbor

1. Komisi je nápomocen výbor.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 uvedeného rozhodnutí.

Článek 19

Nedostavení se žalované strany k soudu

1. Pokud mělo být do jiného členského státu za účelem doručení zasláno soudní předvolání nebo obdobná písemnost podle tohoto nařízení a žalovaná strana se nedostavila, přeruší soud řízení, dokud nebude zjištěno,

a) že písemnost byla doručena způsobem předepsaným vnitrostátními právními předpisy přijímajícího členského státu pro doručení písemností v soudním řízení v daném státě osobám, které se nacházejí na jeho území, nebo

b) že písemnost byla skutečně doručena žalované straně nebo do místa jejího bydliště jiným způsobem, který stanoví toto nařízení,

a že v obou těchto případech byla písemnost doručena nebo dodána s dostatečným předstihem k tomu, aby se žalovaná strana mohla obhajovat.

2. Každý členský stát může v souladu s čl. 23 odst. 1 sdělit, že soudce bez ohledu na odstavec 1 může vydat rozhodnutí, i když nebylo obdrženo potvrzení o doručení nebo dodání, pokud jsou splněny všechny níže uvedené podmínky:

a) písemnost byla zaslána jedním ze způsobů stanovených tímto nařízením;

b) ode dne zaslání písemnosti uplynulo období nejméně šesti měsíců, které soudce v daném případě považuje za dostačující;

c) nebylo obdrženo potvrzení žádného druhu, přestože bylo vynaloženo veškeré úsilí k jeho získání prostřednictvím příslušných orgánů přijímajícího členského státu.

3. Odstavce 1 a 2 nebrání tomu, aby soudce v naléhavém případě nařídil jakákoli předběžná nebo ochranná opatření.

4. Pokud mělo být do jiného členského státu za účelem doručení zasláno soudní předvolání nebo obdobná písemnost podle tohoto nařízení a bylo vydáno rozhodnutí proti

žalované straně, která se nedostavila, je soudce oprávněn prominout žalovanému zmeškání lhůty pro podání opravného prostředku proti tomuto rozhodnutí, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) žalovaná strana se bez vlastního zavinění nedozvěděla o písemnosti v dostatečném předstihu, aby se mohla obhajovat, nebo se nedozvěděla o rozhodnutí v dostatečném předstihu, aby mohla podat opravný prostředek, a

b) žalovaná strana se zjevně hájí ve věci samé.

Žádost o prominutí zmeškání lhůty může být podána pouze v přiměřené lhůtě od doby, kdy se žalovaný o rozhodnutí dozví.

Každý členský stát může v souladu s čl. 23 odst. 1 sdělit, že žádosti nebude vyhověno, pokud je podána po uplynutí lhůty stanovené v tomto sdělení, která však v žádném případě není kratší než jeden rok ode dne vynesení rozhodnutí.

5. Odstavec 4 se nevztahuje na rozhodnutí týkající se osobního stavu nebo právní způsobilosti osob.

Článek 20

Vztah k dohodám nebo ujednáním, jejichž stranami jsou členské státy

1. Toto nařízení má přednost, pokud jde o věci, na které se vztahuje, před jinými ustanoveními dvoustranných nebo vícestranných dohod nebo ujednání, které byly členskými státy uzavřeny, zejména před článkem IV protokolu připojeného k Bruselské úmluvě z roku 1968 a před Haagskou úmluvou ze dne 15. listopadu 1965.

2. Toto nařízení nebrání členským státům v zachování nebo uzavírání dohod nebo ujednání týkajících se urychlení nebo zjednodušení zasílání písemností za předpokladu, že jsou s tímto nařízením slučitelné.

3. Členské státy zašlou Komisi

a) kopii dohod nebo ujednání uvedených v odstavci 2 sjednaných mezi členskými státy, jakož i návrhy dohod nebo ujednání, které zamýšlejí sjednat, a

b) veškerá oznámení o vypovězení nebo změně těchto dohod nebo ujednání.

Článek 21

Právní pomoc

Tímto nařízením není dotčeno uplatňování článku 23 Úmluvy o civilním řízení soudním ze dne 17. července 1905, článku 24 Úmluvy o civilním řízení soudním ze dne 1. března 1954 ani článku 13 Úmluvy o mezinárodním přístupu k soudům ze dne 25. října 1980 mezi členskými státy, které jsou stranami těchto úmluv.

Článek 22

Ochrana zasílaných informací

1. Informace zasílané podle tohoto nařízení, včetně osobních údajů, smí přijímající subjekt použít pouze pro účely, pro které byly zaslány.

2. Přijímající subjekty zajistí zachování důvěrnosti těchto informací v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy.

3. Odstavci 1 a 2 nejsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy umožňující subjektům, jichž se údaje týkají, získat informace o využití informací zaslaných podle tohoto nařízení.

4. Tímto nařízením nejsou dotčeny směrnice 95/46/ES a 2002/58/ES.

Článek 23

Sdělení a zveřejnění

1. Členské státy Komisi sdělí informace uvedené v článcích 2, 3, 4, 10, 11, 13, 15 a 19. Členské státy sdělí Komisi, má-li být podle jejich právních předpisů písemnost doručena v určité lhůtě, jak je uvedeno v čl. 8 odst. 3 a čl. 9 odst. 2.

2. Komise zveřejní informace uvedené v odstavci 1 v Úředním věstníku Evropské unie s výjimkou adres a jiných kontaktních údajů subjektů a ústředních orgánů a jejich místní příslušnosti.

3. Komise vypracuje a pravidelně aktualizuje příručku obsahující informace, na něž odkazuje odstavec 1, která je k dispozici v elektronické podobě, zejména prostřednictvím Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci.

Článek 24

Přezkum

Do 1. června 2011, a dále každých pět let, předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o používání tohoto nařízení, přičemž věnuje zvláštní pozornost efektivitě subjektů určených podle článku 2 a praktickému používání čl. 3 písm. c) a článku 9. V případě potřeby jsou ke zprávě přiloženy návrhy na změny tohoto nařízení ve shodě s vývojem oznamovacího systému.

Článek 25

Zrušení

1. Nařízení (ES) č. 1348/2000 se zrušuje ode dne použitelnosti tohoto nařízení.

2. Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze III.

Článek 26

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Použije se ode dne 13. listopadu 2008, s výjimkou článku 23, který se použije ode dne 13. srpna 2008.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvou o založení Evropského společenství.

Ve Štrasburku dne 13. listopadu 2007.

Za Evropský parlament

předseda

H.-G. Pöttering

Za Radu

předseda

M. Lobo Antunes

[1] Úř. věst. C 88, 11.4.2006, s. 7.

[2] Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 4. července 2006 (Úř. věst. C 303 E, 13.12.2006, s. 69), společný postoj Rady ze dne 28. června 2007 (Úř. věst. C 193 E, 21.8.2007, s. 13) a postoj Evropského parlamentu ze dne 24. října 2007.

[3] Úř. věst. C 261, 27.8.1997, s. 1. Téhož dne, kdy byla úmluva vypracována, vzala Rada na vědomí vysvětlující zprávu o úmluvě, která je uvedena na straně 26 výše uvedeného Úředního věstníku.

[4] Úř. věst. L 160, 30.6.2000, s. 37.

[5] Úř. věst. L 174, 27.6.2001, s. 25.

[6] Úř. věst. L 124, 8.6.1971, s. 1.

[7] Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 2006/512/ES (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 11).

[8] Bruselská úmluva ze dne 27. září 1968 o soudní příslušnosti a o výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 299, 31.12.1972, s. 32; konsolidované znění v Úř. věst. C 27, 26.1.1998, s. 1).

[9] Haagská úmluva ze dne 15. listopadu 1965 o doručování soudních a mimosoudních písemností v cizině ve věcech občanských a obchodních.

[10] Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31. Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

[11] Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37. Směrnice ve znění směrnice 2006/24/ES (Úř. věst. L 105, 13.4.2006, s.